ОБРАЗОК

Маленька хата, як коробка,
загата з листя під вікном,
кошниця, наче солі товпка,—
усе вже спить осіннім сном.

У хмарі сонця і не знати,
в тумані тихе поле спить,
собачка вилізла з загати,
раз гавкнула — і вже мовчить.

Причулося! Се вітер гонить,
а листя хоче утечи,—
і сон собачку знову клонить:
нема чого і стеречи.